

DEKLARACE ZASTÁNÍ SE SRNČÍ ZVĚŘE V NAŠÍ KRAJINĚ

Zvěř je přírodním bohatstvím státu.

Srnčí zvěř je typickým živočišným druhem naší krajiny.

Srnčí zvěř je sezónně teritoriální druh, srnec obývá své teritorium, srna domovský okrsek. Srnčí zvěř má samoregulační schopnosti. Srny mají tzv. utajenou březost, tj. pozastavení vývoje zárodku srnčete. V případě nedostatku potravy se zárodek přestane vyvíjet a zanikne. Srnčí zvěř se nepřemnoží nad možnosti úživnosti prostředí, které obývá.

Srnčí zvěř je citlivá na stres. Existuje mnoho stresových faktorů, díky nimž dochází ke zbytečnému úhynu mnoha jedinců, kteří jsou například díky nezodpovědnému chování lidí strženi jejich volně pobíhajícími psy nebo snahou utéci před nimi, a v důsledku zápalu plic poté uhynou. Dalším rizikem jsou střety zvěře s vozidly, kterým lze mnohdy uzpůsobením jízdy na silnicích předejít.

Vše vyvrcholí jarními měsíci, kdy je srnčí zvěř vystavena jisté smrti při sklizni píce a trav. Tisícileté instinkty, vedoucí k tomu, že srny svá mláďata kladou do husté trávy, narušil člověk sklizňovými pracemi, jejichž výsledkem jsou desetitisíce zbytečně zmrzačených a rozsekaných srnčat, když pomineme mnoho dalších živočišných druhů. Podobné trýznění zvěře do hospodaření v kulturní krajině v 21. století nepatří.

Požadujeme odlišný přístup k hospodaření se srnčí zvěří, ať už se týká normovaných stavů, počtu povinného odlovu, a zejména požadujeme důslednou ochranu mláďat před vysečením.

Výpočty výše škody způsobené na lesích vychází pouze z újmy na „dřevoprodukční funkci lesa“ a nezohledňují tzv. ostatní funkce lesa. Ty jsou však z hlediska ekosystémového významnější, a velcí býložravci, mezi které patří i srnčí zvěř, mají z hlediska stability ekosystémů nezastupitelnou úlohu. Snaha o dosažení maximálního zisku v zemědělství i lesním hospodářství směřuje, v současné fázi vývoje lidské společnosti, k likvidaci velkých býložravců. Srnčí zvěř má v přírodě dost predátorů, před kterými je zcela bezbranná.

Výsledky Národní inventarizace lesů (NIL) jsou tendenčně vykládány, zkreslovány a propagandisticky zneužívány. Navíc jsou zkusné plochy vybírány schematicky a vyhodnocovány bez zohlednění místních vazeb a souvislostí. Vliv zvěře na veškeré dřeviny, včetně tzv. pionýrských a z hospodářského hlediska nevyužívaných, je prezentován jako poškození.

K lovu veškeré spárkaté zvěře je třeba dodat, že novelou prováděcí vyhlášky č. 245/2002 Sb. o dobách lovu bylo umožněno celoročně lovit prakticky veškerou spárkatou zvěř do věku 2 let, tedy do stáří 36 měsíců celoročně. Veškeré samice spárkaté zvěře se po dosažení prvního roku života zapojí do reprodukce a vyhláška umožňuje beztretně zabíjet matky od mláďat.

Odmítáme kvóty z ÚHÚL vzhledem ke zranitelnosti srnčí zvěře, ke ztrátám při střetu s vozidly, k doposud obrovským ztrátám na mláďatech srnčí zvěře při sklizňových pracích v období kladení srnčat, vzhledem k ohrožení i zdravé srnčí zvěře v oblastech s již hojným výskytem vlka a rysa. Odmítáme povolení doposud zakázaných způsobů lovu vůči srnčí zvěři, např. lov na naháňkách.

Srnčí zvěř je ozdobou naší krajiny, srnčí zvěř do přírody patří.

Zastáváme se srnčí zvěře.

Odmítáme připravovanou novelu mysliveckého zákona.

STOP sečení srnčat, z. s.

Zachraň srnče před sekačkou, z. s.

Desítky terénních skupin na ochranu srnčat před sečením

Hlas zvířat, z. s.

Zvířata nejíme, z. s.

SOS Animals, z. s.

ČMMJ – Českomoravská myslivecká jednota

PLICKA & PARTNERS, advokátní kancelář, s.r.o.

doc. Ing. Vladimír Hanzal, CSc.

Mgr. Ing. Pavla Pivoňka Vaňková, poslankyně PČR za STAN

